

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.10.1977, sp. zn. 2 Tz 12/77, ECLI:CZ:NS:1977:2.TZ.12.1977.1

Číslo: 69/1978

Právní věta: K podmínkám obnovy řízení. Skutečnost, že po právní moci odsuzujícího rozsudku byl obviněný znovu odsouzen za jinou pokračující trestnou činnost započatou před vyhlášením dřívějšího odsuzujícího rozsudku a dokončenou po jeho vyhlášení, není takovou skutečností soudu dříve neznámou, která by mohla odůvodnit jiné rozhodnutí o trestu z hledisek uvedených v § 278 odst. 1 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.10.1977

Spisová značka: 2 Tz 12/77

Číslo rozhodnutí: 69

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 278 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 69/1978 sb. rozh.

K podmínkám obnovy řízení.

Skutečnost, že po právní moci odsuzujícího rozsudku byl obviněný znovu odsouzen za jinou pokračující trestnou činnost započatou před vyhlášením dřívějšího odsuzujícího rozsudku a dokončenou po jeho vyhlášení, není takovou skutečností soudu dříve neznámou, která by mohla odůvodnit jiné rozhodnutí o trestu z hledisek uvedených v § 278 odst. 1 tr. ř.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11. 10. 1977 sp. zn. [2 Tz 12/77](#).)

Nejvyšší soud ČSR shledal, že usnesením okresního soudu v Písku ze dne 19. 4. 1977 sp. zn. 2 Nt 73/76, kterým byla povolena obnova řízení v trestní věci obviněného V. C., skončené pravomocným rozsudkem okresního soudu v Písku ze dne 15. 4. 1975 sp. zn. 2 T 144/75, a v důsledku toho zrušen podle § 284 odst. 1 tr. ř. výrok o trestu v tomto rozsudku, byl porušen zákon v ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř. v neprospěch obviněného. Dále toto usnesení zrušil a návrh okresního prokurátora v Písku na povolení obnovy řízení zamítl.

Z odůvodnění:

Obviněný V. C. byl rozsudkem okresního soudu v Písku ze dne 15. 4. 1975 sp. zn. 2 T 144/75 uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a přečinem proti pracovní kázni podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. Za uvedenou trestnou činnost byl odsouzen podle § 132 odst. 1 tr. zák. s použitím § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na osm měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu dvou roků. Zároveň byl obviněnému uložen podle § 49 odst. 1 tr. zák. trest zákazu činnosti v jakékoliv funkci s hmotnou odpovědností na dva roky a podle § 53 odst. 1 tr. zák. trest peněžitý v částce 2000 Kčs a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, byl stanoven podle § 54 odst. 3 tr. zák. náhradní trest odnětí svobody na dva měsíce. Kromě toho byl obviněný zavázán podle § 228 odst. 1 tr. ř. k povinnosti zaplatit LSD Jednota P. se sídlem v M. částku 1414,80 Kčs s 3 úroky od 5. listopadu 1974. Podle rozsudku okresního soudu spočívala trestná činnost obviněného v tom, že od července 1972 do konce roku 1973 jako vedoucí pohostinství Na rozhledně a potom Na Živci v P. postupně odcizil ze svěřených zásob ke škodě LSD Jednota P. se sídlem v M. peníze, potraviny, nápoje, cigarety a další věci v celkové hodnotě 2342,30 Kčs, a pokud jde o přečin, že v době od 25. do 26. srpna 1973 během celostátních lesnických dnů v provozovně Na Živci v P. neoprávněně poskytl třem brigádníkům, kteří v provozovně vypomáhali, nejméně 700 Kčs ke škodě téhož družstva. Rozsudek nabyl právní moci dne 5. 7. 1975.

Dalším rozsudkem téhož okresního soudu ze dne 11. 2. 1976 sp. zn. 2 T 34/76 byl obviněný V. C. uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a odsouzen podle § 132 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na deset měsíců, k jehož výkonu byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny. Rovněž tímto rozsudkem byl obviněnému uložen podle § 49 odst. 1 tr. zák. trest zákazu činnosti ve funkci s hmotnou odpovědností v pohostinství a obchodě na dva roky a podle § 53 odst. 1 tr. zák. peněžitý trest v částce 5000 Kčs a pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, byl stanoven podle § 54 odst. 3 tr. zák. náhradní trest odnětí svobody na dva měsíce. Podle tohoto rozsudku spáchal obviněný uvedený trestný čin tím, že v době od 21. listopadu 1974 do 15. května 1975 jako vedoucí pohostinství na Živci v P. si přivlastnil bez zaplacení ze svěřeného zboží ke škodě LSD Jednota se sídlem v M. větší množství cigaret, piva, kávy a likérů, vše nejméně v hodnotě 3500 Kčs. Usnesením krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 3. 1976 sp. zn. 8 To 222/76 bylo odvolání obviněného podle § 256 tr. ř. zamítnuto. Obviněný nastoupil dne 21. 4. 1976 výkon trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců a byl z něho dne

11. 11. 1976 podmíněně propuštěn.

Okresní prokurátor v Písku podal dne 26. 10. 1976 návrh na povolení obnovy řízení v trestní věci obviněného V. C., skončené rozsudkem okresního soudu v Písku ze dne 15. 4. 1975 sp. zn. 2 T 144/75. Usnesením okresního soudu v Písku ze dne 19. 4. 1977 sp. zn. 2 Nt 73/76 bylo návrhu okresního prokurátora vyhověno a obnova řízení podle § 278 odst. 1 tr. ř. povolena. V důsledku toho okresní soud zároveň zrušil podle § 284 odst. 1 tr. ř. výrok o trestu v uvedeném rozsudku, když jinak ponechal tento rozsudek nedotčen. Své rozhodnutí odůvodnil okresní soud dospěl k názoru, že pokračovala-li trestná činnost obviněného, za kterou byl odsouzen pozdějším rozsudkem ze dne

11. 2. 1976 sp. zn. 2 T 34/76 i po vyhlášení prvního rozsudku ze dne

15. 4. 1975, nepřichází v úvahu nařízení výkonu trestu původně podmíněně odloženého, když další trestná činnost obviněného skončila před jeho právní mocí, tj. před dnem 5. 7. 1975. Z toho pak okresní soud dovodil, že v době rozhodování při prvním odsouzení ze dne 15. 4. 1975 nebyla prokurátorovi ani soudu známa skutečnost, že obviněný se opětovně dopustil trestného činu, a že kdyby tato skutečnost byla soudu známa, musela by přivodit jiný trest.

Po právní moci usnesení o povolení obnovy řízení nařídil okresní soud v trestní věci obviněného V. C., vedené pod sp. zn. 2 T 144/75, nové hlavní líčení a rozsudkem ze dne 7. 6. 1977 sp. zn. 2 T 232/77 odsoudil obviněného za trestný čin a přečin, u nichž zůstala vina v rozsudku okresního soudu ze dne

15. 4. 1975 sp. zn. 2 T 144/75 nedotčena, podle § 132 odst. 1 tr. zák. s použitím § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, k jehož výkonu obviněného zařadil podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. do první nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný odvolání, o němž nebylo dosud rozhodnuto.

Proti usnesení okresního soudu o povolení obnovy řízení podal ministr spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. Vytkl v ní porušení zákona v ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř. Stěžovatel vytkl, že skutečnost, že obviněný spáchal další samostatný trestný čin proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. v době od 21. 11. 1974 do 15. 5. 1975, v němž pokračoval i po vydání prvního rozsudku okresního soudu ze dne 15. 4. 1975 sp. zn. 2 T 144/75 a za který byl také odsouzen rozsudkem okresního soudu ze dne 11. 2. 1976 sp. zn. 2 T 34/76, nemá žádnou souvislost s řízením o předchozí trestné činnosti vedené v trestní věci pod sp. zn. 2 T 144/75, v níž byla povolena obnova. Nebyly proto splněny podmínky pro povolení obnovy tohoto řízení podle § 278 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost napadeného usnesení spolu s řízením, které tomuto usnesení předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Návrh na povolení obnovy řízení, podaný okresním prokurátorem v trestní věci obviněného V. C., která je vedena u okresního soudu v Písku pod sp. zn. 2 T 144/75, vycházel z nesprávných podkladů, které nemohly ve smyslu § 278 odst. 1 tr. ř. vést k povolení obnovy řízení. Proto také okresní soud, který se v podstatě s tímto návrhem ztotožnil a obnovu řízení povolil, rozhodl v rozporu s citovaným zákonným ustanovením. Trestná činnost obviněného z trestní věci okresního soudu pod sp. zn. 2 T 144/75 byla spáchána již v době od července 1972 od konce roku 1973 a rozsudek, který byl v této věci vyhlášen dne 15. 4. 1975, nabyl právní moci dne 5. 7. 1975. Naproti tomu trestná činnost obviněného z trestní věci téhož okresního soudu pod sp. zn. 2 T 34/76 byla spáchána až v době od 21. 11. 1974 do 15. 5. 1975. S ohledem na delší časový odstup mezi oběma trestnými činy a v důsledku toho i na neprokázaný záměr obviněného pokračovat v téže trestné činnosti, jde o dva samostatné trestné činy bez jakéhokoliv vzájemného vztahu a souvislosti, zvláště když v druhém trestném činu obviněný pokračoval i po vyhlášení prvního rozsudku okresního soudu ze dne 15. 4. 1975 sp. zn. 2 T 144/75. Byl-li proto obviněnému uložen tímto rozsudkem za první trestný čin a přečin podmíněný trest odnětí svobody, nemůže na něm nic změnit ani ta skutečnost, že obviněný spáchal později další trestný čin, za který byl také druhým rozsudkem okresního soudu ze dne 11. 2. 1976 sp. zn. 2 T 34/76 odsouzen k dalšímu, a to již nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

Je proto naprosto nesprávný názor okresního soudu, že při prvním odsouzení obviněného nebyly jak prokurátorovi, tak ani soudu známy všechny rozhodné skutečnosti o tom, že obviněný se dopustil opětovně trestného činu a že tato skutečnost by musela přivodit jiný trest, a to zejména vzhledem k tomu, že uložený trest je ve zřejmém nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost. A stejně nesprávný je také závěr, že jsou v této věci dány podmínky pro povolení obnovy podle § 278 odst. 1 tr. ř.

Při posuzování podmínek obnovy řízení je totiž třeba hodnotit návrh na povolení obnovy ze dvou základních hledisek, tj. zda jde o skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé a zda by tyto skutečnosti nebo důkazy mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi nebo důkazy známými

už dříve vést k jinému rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu. Skutečnost, že nová trestná činnost obviněného není součástí trestné činnosti, za kterou byl odsouzen prvním rozsudkem, vylučuje obnovu ve výroku o vině. Skutečnost, že nová trestná činnost skončila po vyhlášení prvního rozsudku a že tedy nepřichází v úvahu uložení úhrnného (souhrnného) trestu, ale trestu samostatného, vylučuje obnovu proti výroku o trestu. Je nerozhodno, zda soudu rozhodujícími v první věci byla nebo nebyla nová trestná činnost obviněného známá, pokud za ní nebyl obviněný pravomocně odsouzen. Soud by totiž nemohl řešit otázku, zda obviněný spáchal nový trestný čin, jako otázku předběžnou. Opakování trestného činu, o které jde v daném případě a které není ani souběhem, ani recidivou, se posoudí jako přitěžující okolnost při ukládání trestu za druhý trestný čin (srov. č. 10/1974 sb. rozh. tr.), nemůže však ještě navíc zpětně ovlivňovat výměru trestu za první trestný čin.

Ze všech uvedených důvodů bylo proto vysloveno, že napadeným usnesením okresního soudu byl porušen zákon v ustanovení § 278 odst. 1 tr. ř. v neprospěch obviněného a toto usnesení bylo jako vadné zrušeno včetně dalších rozhodnutí obsahově na zrušené rozhodnutí navazujících, zejména byl zrušen rozsudek okresního soudu ze dne 7. 6. 1977 sp. zn. 2 T 232/77, a návrh okresního prokurátora na povolení obnovy byl pak za podmínek uvedených v § 271 odst. 1 tr. ř. jako nedůvodný zamítnut podle § 283 písm. d) tr. ř.